

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S.**, proti povinnej **S.**,
o vymoženie **63,90** **Eur,** vedenej
na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 2 Er 1899/2007, o dovolaniach povinnej proti
uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. júla 2009, sp.zn. 15 CoE 80/2009
a z 20. decembra 2010 sp.zn. 41 CoE 34/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. decembra
2010 sp.zn. 41 CoE 34/2010 **o d m i e t a.**

Konanie o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici
z 8. júla 2009, sp.zn. 15 CoE 80/2009 **z a s t a v u j e.**

Oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 8. júla 2009, sp.zn. 15 CoE 80/2009
odmietol ako oneskorene podané odvolanie povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská
Bystrica z 12. novembra 2008 č.k. 2 Er 1899/2007-65, ktorým boli zamietnuté námietky
vznesené povinnou proti exekúcii vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. J. Ď. pod sp.zn.
EX 6774/2007.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla povinná dovolaním. Žiadala, aby
dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu. Namietala, že jej krajský súd svojim
postupom odňal možnosť konať pred súdom.

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 13. apríla 2010 č.k.2 Er 1899/2007-104 zamietol žiadosť povinnej o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov, lebo povinná nepreukázala, že by si v dôsledku svojej zlej finančnej situácie nemohla zvoliť na zastupovanie advokáta.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 20. decembra 2010 sp.zn. 41 CoE 34/2010 odmietol odvolanie povinnej proti uzneseniu prvostupňového súdu z 13. apríla 2010 č.k. 2 Er 1899/2007-104 ako oneskorene podané.

Aj toto uznesenie odvolacieho súdu napadla povinná dovolaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podal účastník konania – subjekt oprávnený podať dovolanie, pristúpil k posúdeniu, či sú v dovolacom konaní splnené procesné predpoklady preskúmania dovolaniami napadnutých rozhodnutí.

Z dôvodov, ktoré so zreteľom na okolnosti danej veci vyplývajú z potreby vyriešiť najprv otázku splnenia osobitnej podmienky dovolacieho konania (povinného zastúpenia dovolateľa bez právnického vzdelania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal dovolací súd najskôr to, či je procesne prípustné dovolanie povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. decembra 2010 sp.zn. 41 CoE 34/2010.

V zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Uvedené ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania; ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd nemôže preskúmať dovolaním napadnuté rozhodnutie.

V danom prípade dovolanie povinnej smeruje proti výroku uznesenia Krajského súdu z 20. decembra 2010 sp.zn. 41 CoE 34/2010, ktorým bolo rozhodnuté o jej žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie. I keď dovolateľka nie je zastúpená advokátom a právnické vzdelanie nemá ani osoba, ktorá za ňu koná (§ 241 ods. 1,

veta druhá O.s.p.), povaha napadnutého rozhodnutia (výroku) vylučuje, aby v prípade tohto dovolania bolo možné nedostatok podmienky povinného zastúpenia považovať za dôvod pre zastavenie konania. V situácii, kedy predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovievané žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov, by trvanie na splnení podmienky povinného zastúpenia viedlo k popretiu vlastného cieľa, ktorý sledoval účastník konania podaním tejto žiadosti.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže v prípade dovolateľom napadnutého uznesenia ide o také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť tohto dovolania vyvodiť z uvedených ustanovení.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. sa dovolací súd zaoberal aj tým, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, pokiaľ a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená, ani ju dovolateľ samotný vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku nenamietal.

Keďže procesná prípustnosť dovolania povinnej proti uzneseniu krajského súdu z 20. decembra 2010 sp.zn. 41 CoE 34/2010, nevyplýva z § 239 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky toto jej dovolanie odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Pokiaľ ide o dovolanie povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. júla 2009, sp.zn. 15 CoE 80/2009, treba uviesť, že podľa § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok bráni prejednaniu dovolania.

Zo spisu vyplýva, že povinnej boli doručené rozhodnutia súdov nižších stupňov, ktorými bolo rozhodnuté o tom, že sa jej neustanovuje zástupca z radov advokátov. Okresný súd po zamietnutí žiadosti povinnej o ustanovenie zástupcu z radov advokátov uznesením z 1. decembra 2011 č.k. 2 Er 1899/2007-132, ktoré bolo povinnej doručené 2. januára 2012, znovu vyzval povinnú na predloženie plnej moci udelenej advokátovi na jej zastupovanie v dovolacom konaní. Napriek tomu povinná nezaložila do spisu v uznesení stanovenej lehote (ani do rozhodnutia dovolacieho súdu) plnomocenstvo udelené advokátovi na jej zastupovanie v dovolacom konaní. V dôsledku toho zostal nedostatok tejto podmienky dovolacieho konania neodstránený.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) konanie o dovolaní povinnej smerujúce proti tomuto uzneseniu zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. novembra 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová